

8	7	6	5		4	3	2	1
	13			12		11	10	9
		19		18		17	16	15
			24		23	22	21	20
				28		27	26	25
					31		30	
						34	33	32
							35	
			41	40	39		38	37
47			46	45	44		43	42
			51	50		49	48	
	58	57	56	55		54		53
		63	62	61			60	59
				65				64

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1756". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

מאונך:

- בעל-חי ממשפחת המכרסמים; 5 ישוב דתי בארץ. סיפק שם ליצירה ספרותית.
- לא יבש. 10 אלוף. 12 אסון. 13 חס וחלילה (ר"ת). 14 חלק מהמכתש. 16 קרקע בתולה. 18 אף. 19 אוסנאית פארסי-אית שנפטרה לא מכבר. 20 וזיר. 22 שם משפחתה של זמרת מפורסמת. 24 חדר קטן. 25 מוכיר אגודת העיתונאים. 27 אבן גיר קשה. 28 מדינה ערבית. 29 יגון, אנה. 31 שם עברי פרטי. 32 אחד משחמטאי הארץ הידועים. 34 סטנדר. 35 בהמת עבודה. 36 נטילה בכוח ואיומים. 37 אלף אלפים. 40 דרך סלולה. 43 יטה חסר, ירחם. 44 מראשי הסתדרות העובדים. 46 מחצית היממה. 48 אוהב להתברך. 49 כד. 51 מבושל למחצה. 52 קריאת-הידר. 54 קליפת גרגרי התבואה. 55 פו. 57 צלם, דוגמא, מופת. 59 גדול בתורה. 60 שאב בדלי. 61 איש צעיר. 63 לא קשה.

זכו בפרסים

פרסי השבוע

- השבוע מס' 1748:** 20 ל"ז — עמרי לב, דואר צבאי 1077, צה"ל. פרסי ספרים: דויד עבס, ההסתדרות 124, חולון; מול קר בה, המסילה 27, תל-אביב; דינה פרלמוטר, דון יוסף הנשיא 5/6, בני-ברק.
- השבוע מס' 1751:** 20 ל"ז — יהושע קולודני, תל-אביב. פרסי ספרים: רב"ט שלמה טינה, דואר צבאי 2392, צה"ל; יהושע קרון, יונלס 7, תל-אביב; יצחק הכיל, כפר-מסריק, דואר-נע אורשרת.
- השבוע מס' 1752:** 20 ל"ז — יוסי ויינרט, קיבוץ חצור — אשדוד. פרסי ספרים: ר"ט — פנחס פאר, גולומב 22, חולון. רב"ט חיים מנטין, דואר צבאי 2297, צה"ל; גלינה ברקאי, דרך מצדה 32/16, באר-שבע.

פרסי השבוע

- ואלה הפותרים שפתרונותיהם זיכו אותם בהגרלה בפרסים. הפרסים יישלחו לזוכים בדואר.
- השבוע מס' 1749:** פרסי ספרים: ינאל גלעד, קיבוץ איילון, הגליל המערבי; דריה קסובסקי, ארלוזורוב 21, רעננה; ברכה שרף, שד' הרצל 70, בית-הכרם, ירושלים.
- השבוע מס' 1751:** פרסי ספרים: אלי חזן, מבשרת ירושלים מס 80, דואר-נע, הרי יהודה.
- השבוע מס' 1752:** פרסי ספרים: דב דנציגר, טרומפלדור 4, חולון; רס"ר דויד טופו, דואר צבאי 2122, צה"ל; עדנה שריקה, הירזן 55, רמת-גן.
- השבוע מס' 1753:** פרסי ספרים: שלומית ונקר, רחוב צה"ל 11, חיפה; שמואל גניז, בנידו 34, צה"ל; יורם בר-שדה, רחוב שבטי ישראל 7, קריית-חיים.
- השבוע מס' 1754:** פרסי ספרים: שאול גורן, איזנברג 3, רחובות; סמ"ר יורם טל, דואר צבאי 2774, צה"ל; חיה הרשקוביץ, קריית יוספטל 526/14, נהריה.

סין

הפינג-פונג והריקושט

הם חשבו שהם חשבו על הכל, אותם מיועציו של ניקסון שהעלו את הרעיון ללכת לקראת החיך הראשון של סין הקר מוניסטית, ולשגר נבחרת פינג-פונג אמרי-קאית לסין. אולם לריקושט שהותו חורה מהמחבט הקטן והיהדר על פרצופה של אמריקה כולה, הם ודאי לא ציפו.

רוצה להשאר בסין. אין ספק ש-מאורסה-הסוג הוא המנהיג האינטלקטואלי והמסורי הגדול ביותר בדורנו. הכרזה זו, שבדרך כלל גורמת לחיך מבטל, גרמה הפעם תדהמה בארצות-הברית. כי השמיע אותה לא אחר מאשר חבר הנבחרת האמרי-קאית, ג'ון טנהיל (19).

לא היה זה הפגז הראשון שטנהיל הכניס למולדתו. לאחר שהצהיר כי הוא מתעתד לבקש ממארחיו הסיניים להאריך את ש-הרוח בסין — אולי אף לצמיתות — פירט את הסיבה לכך בהצהרה בפני נציגי ה-עיתונות הבינלאומית:

זה שלוש שנים מאז שהוא התרשם בצורה פנטסטית מארץ נהדרת זו, סין הקומוניס-טית. עתה, כאשר הגיע לשם, התרשם שב-עתיים. בין היתר גרמה להתפעלותו אחרותו הנהדרת של העם הסיני. כלפי חיך הם גראים כולם כגוש אחר ואחיד, אבל אני בטוח שהם אינדיבידואליסטים. ארצות-הברית, לעומת זאת, היא חברה קונפורמיסטית.

מחניק בארה"ב. פנינים נוספות של הסטודנט שנה שנייה לסוציולוגיה:

בסין אין מעמד מנצל. השלטון הוא בידי העובדים — אין אפליה מינית בסין. הני-שים עובדות לצד הגברים בבתי-החרושת — ארצות-הברית נעדרת כל איוורה המעודדת יוזמה ומחקר. האיוורה באוניברסיטאות מ-חניקה — המשמעת בסין מרשימה. באר-צות-הברית, משמעת פירושה להרביץ לילד. "בסין, אני בטוח, לא מרביצים לילדים."

מוגזף, לא הוגן. מאהיה הרחוקה, הגיב אביו של טנהיל, עורכם של שני עיתונים מקומיים על דברי בנו. הוא לא אמר במילים מפורשות שבנו טראללה, אולם לא היה רחוק מכך: "ג'ון הוא שחקן פינג-פונג מצויין", הצהיר, "אבל אני לא בטוח שהוא הבין את מליא משי-מעות דבריו. הוא בחור צעיר, אינטליגנטי, הקורא המון, מחפש את דרכו, וקוקלט רעיונות חדשים. אינני בטוח שהוא עיכל כראוי את כל הרעיונות שקלט. נדמה לי שהמשלחת האמריקאית שם היתה צריכה לפקח קצת יותר על מה שחבריה אומרים כשהם עומדים לנוכח עיני העולם כולו. אינני חושב שזה הוגן מצד סוכנויות ה-ידיעות לקחת צעיר בלתי-מבוגר ולנצל את דבריו בצורה כזו. אני יודע שהם מחפשים תמיד סנסציות, אבל הפעם הם הגוימו."

רעידת אדמה. המבוכה ואי-הנעימות שגרם טנהיל הצעיר לאביו, ולעוד כמה עשרות מליונים אמריקאים טובים, לא היה בהן כדי לפגום בעובדה, שטנהיל וחבריו עמדו במרכזו של אירוע עולמי, העשוי לשנות את מהלך ההיסטוריה של המאה העשרים. אם לא תיתקף סין התקפת שיגעון נוספת, כדוגמת מהפיכת התרבות האחרונה, ותהליך ההתקרבות לארצות-הברית, ובמובן מסוים גם למשפחת האדם ימשך ויפרח — קשה פשוט לתאר את עוצמת השינויים ש-יחולו במערך העולמי. כל התחזיות ש-הושמעו בשבוע האחרון, פשוט אינן רצי-ניות. התהליך הוא כל-כך מסובך, עד שאין כל אפשרות לצפותו מראש.

רק דבר אחד ברור: עוצמתו — לטוב או לרע — תשנה את חייו של כל אדם החי כיום על פני כדור הארץ.

ארצות-הברית

מסגן-הנשיא, באהבה:

חץ בעין

עד כמה אוהב סגן נשיא ארצות-הברית, ספירו אגניו, את העיתונות והסלחיוויה, אין צורך לפרט. הדברים ידועים. משמע, הוא הרחיב לא פעם את הדיבור על אותם "איס-טניסים מעודנים", שאינם מביעים כלל את דעתו של הרוב השקט — שהוא, אגניו,

הוא כמוכן נציגו הבלעדי והמתאים ביותר עלי אדמות.

צעד נוסף להידוק היחסים הלבביים בינו לבין העיתונות עשה אגניו בעת מסיבת עי-תונאים עם אנשי התנת הטלוויזיה ט.י.א.ס. באותה הזדמנות גילה אגניו כי החליט לה-דול מן הספורט שהתהו עליו גולף — ול-עבור לספורט אחר, קליעה למטרה בחץ וקשת.

להדגמת כשרונותיו החדשים, נטל אגניו חץ וקשת, כיוון אותם בריכוז ובמומחיות גדולה קלע בול — ישר לתוך סימלה של חברה ט.י.א.ס. — עין פקוחה לרוחה.

הרמז היה ברור. לא היה בלב הנוכחים ספק בלב הנוכחים, שחץ זה רק הגביר את אהבתם של אנשי הטלוויזיה לסגן הנשיא, המבטא את אהבותיו ושנאותיו באורח כה חד-משמעי.

אנגליה

צנזורה

על שקספיר

אחרי שסיימה אנגליה כולה לשיר את שיריההלל לצנזור הקודם שלה, לורד אני-טוני טרבליאן, שהתפטר ממשרתו שנמאסה עליו — משרה בה גילה הבנה גדולה בהרבה מן הצפוי אצל "גורני האמנות" — נעשות עתה הכנות לקבל פני צנזור חדש.

שמו סטיבן מורסי, לשעבר מפקח סרטים תעודיים בטלוויזיה. הוא מעורר חשדות כב-דים בלב האנגלים. "המחזה האירוטי ביותר בסרטינו", כותב הטיימס הלונדוני, "היה הצגת אנטנת-טלוויזיה זקופה."

שעון נפקני. אחד מחבריו למקצוע לשעבר, מפקח-טלוויזיה פטר וילבלוד, ש-הספיק כבר להתנגש עם מורפי בעבר במס-גרת עבודתם המשותפת, הזהיר את כל המעוניינים: "הוא תמיד מתפשט משהו ש-אפשר להציא. אני זוכר, למשל, שורת דיאלוג אחת שעוררה את חמתו של מורפי. זה היה משהו בנוגע לכך ששתייה מופרות גורמת לשלושה דברים: שינה, אף אדום, והרסכת לילה. מורפי טען שאין לומר דברים מסוג זה בטלוויזיה. הוא רק שחח שזאת בעצם ציסטה מתוך דבריו של השוער ב-מאקבת של שקספיר."

"כדי להפחיד אותו באמת", המשיך ויל-בלוד, "סיפרתי לו פעם שאני מתכוונן לע-שות תוכנית טלוויזיה על נער בן 16 המאוהב בנערה בת 14, ועל אומנת שמי-צירה אותם באומרה שמחוג השעון הנס-קני ניצב על קוץ הצהרים. שערותיו של האיש סמרו למשמע ניבול פה שכזה בטי-לוויזיה. מה לעשות? כנראה שלא קרא מעו-לם את רומיאו ויוליה."

אחרי קבלת-פנים עוקצנית זו, ממתינה עתה אנגליה — שהפכה בימיו של הצנזור הקודם למחירנית לא פחות מדגמק, בשט-חיים מסויימים — לפעולת תגמול של היר-רש. אולם תהי פעולתו אשר תהי — ספק אם יצליח להחזיר את הגלגל לאחור.

רוצה להתחכם?

תשלם

ג'ורג' מיקש הוא הומוריסטן הונגרי ש-השתרש באנגליה, נחשב שם לאפרים קישון המקומי. כאשר צריך היה שגריר פרס ב-לונדון לגאום בפני מספר חברי פרלמנט, פנה למיקש וביקש שיספק לו כמה בידיעות בריטיות טיפוסיות, כדי לשעשע את אורחיו הכבדנים.

מיקש הסכים, ביקר פעמיים בשגרירות, כתב את מה שנדרש ממנו, וישב יום שלם ליד הטלפון מוכן להסביר לשגריר פרטים לא מובנים, במידה ויהיו כאלה.

תאריך הנאום עבר, ומיקש חיכה לצ'ק המיוחל. כאשר זה לא הגיע, פנה בדרישה רשמית, דרך אגודת הסופרים: "השגריר, כך טען, 'התחכם על חשבונני שישלם, בבקשה'."

קצין העיתונות של השגרירות מיהר להגיב. "השגריר החליט בסופו של דבר כי הנאום שחיכך עבורו מיקש אינו מת-אים, אבל אנתנו נשלם לו את כל מה שהוא דורש". מה שבאמת מוכיח שלפרסים אין כנראה חוש הומור.